

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7Csp/160/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123380583
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2024:6123380583.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava-Petržalka proti žalovanej: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX D. E. F., zastúpená splnomocneným zástupcom Centrum správnej pomoci Košice, IČO: 51847124, so sídlom Tomášikova 3, 040 01 Košice, o zaplatenie 600,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu 469,14 eur s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 469,14 eur ročne od 13.9.2022 do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

III. Súd povoľuje žalovanej platiť žalobcovi dlžnú sumu s príslušenstvom v mesačných splátkach po 30,- eur, ktoré bude povinná platiť vždy do 20.-tého dňa v mesiaci vopred na účet žalobcu s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky nastáva splatnosť celého plnenia.

IV. Žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanej nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresný súd Banská Bystrica dňa 9. 10. 2023 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 600,- eur s prísl. a náhrady vzniknutých trov konania.

2. V odôvodnení žaloby uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 12.09.2022 medzi postupcom Československá obchodná banka,a.s., Žitkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36854140 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní.

Žalovaná je fyzická osoba, na ktorú bol dňa 19.5.2018 vyhlásený konkurz sp. zn. 31OdK/185/2018, pričom žalovaná suma nepredstavuje pohľadávku podľa ust. § 166a ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, nakoľko pohľadávka žalobcu vznikla až po rozhodujúcom dni. Teda účinky oddĺženia žalovaného sa na uvedený prípad nevzťahujú.“

3. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 30.08.2019 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe tejto Zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Súčasťou Zmluvy boli

Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti, ktoré sú upravené v Zmluve a vo VOP.

4. Žalobca má zato, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

5. Nakoľko žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu neplnila pohľadávku riadne a včas, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy, postupca podaním zo dňa 02.04.2021 vyhlásil celý úver za predčasne splatný ku dňu 31.03.2021.

Pohľadávka žalobcu k uvedenému dňu bola vo výške 896,01 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 600,00 EUR, z riadneho úroku vo výške 221,04 EUR, z úroku z omeškania vo výške 54,97 EUR a z poplatkov vo výške 20,00 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky.

Žalovaná po postúpení pohľadávky nevykonala žiadne úhrady, preto sa žalobca predmetnou žalobou domáha zaplatenia sumy 600,- eur, ktorá predstavuje neuhradenú istinu úveru. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 296,01 EUR, ktorá pozostáva z neuhradeného riadneho úroku vo výške 221,04 EUR, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 54,97 EUR, z neuhradených poplatkov vo výške 20,00 EUR, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

6. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 13.09.2022, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

7. K žalobe žalobca predložil dôkazné listiny, a to oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 22. 9. 2022, pokus o zmier z 27. 6. 2023, zmluvu o postúpení pohľadávok z 12. 9. 2022, prílohu k tejto zmluve, oznámenie o poskytnutí spotrebiteľského úveru – ČSOB povolené prečerpanie bežného účtu k žiadosti, zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB Pohoda z 26. 8. 2019, žiadosť o poskytnutie úveru, oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti z 2. 4. 2021 s priloženou doručenkou o prevzatí oznámenia, obchodné podmienky pre povolenie prečerpania bežného účtu, podmienky vedenia účtu a všeobecné obchodné podmienky ČSOB.

8. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 21. 8. 2023 platobný rozkaz sp. zn. 23UP/1342/2023, proti ktorému žalovaná podala odpor.

9. V odôvodnení namietala, že predmetný spotrebiteľský úver uzavretý medzi ňou a právnym predchodcom žalobcu je bezúročný a bez poplatkov, a to z dôvodu, že právny predchodca žalobcu nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri skúmaní jej bonity pri uzatváraní zmluvy o úvere v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., čo má podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetnej zmluvy. Žalobca nijako nepreukázal a teda neunesol dôkazné bremeno, že dostatočne posúdil jej bonitu a teda jej schopnosť splácať predmetný úver s odbornou starostlivosťou pred jeho poskytnutím. Žalovaná má zato, že veriteľ nepostupoval pri poskytnutí predmetného úveru s dostatočnou obozretnosťou a nebral do úvahy možnosť poškodzovania spotrebiteľa svojím neuváženým konaním, keďže jej poskytol úver rok po tom, ako bol na ňu vyhlásený konkurz a bola oddlžená. Keďže súčasťou oddlženia boli aj jej bankové a nebankové úvery, veriteľ neprihliadol na údaje z úverového registra pri posudzovaní mojej žiadosti o úver, a teda hrubo porušil svoje povinnosti a dostal ju znova do situácie, v ktorej bola pred oddlžením. K uvedenému citovala čl. 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS. S poukazom na vyššie uvedené má žalovaná zato, že aj keď žalobca tvrdí, že si žalobou uplatňuje len istinu, je potrebné od nej odpočítať účtované platby úrokov a poplatkov v zmysle platobnej histórie, ktorú žalobca predložil k žalobe. Nárok žalobcu by tak mohol byť vo výške 468,33 eur, pričom k ustáleniu tejto sumy by žalovaná mala mať k dispozícii výpis z úverového účtu, z ktorého bude jednoznačné, koľko bolo započítané na úhradu úrokov a iných poplatkov. S poukazom na uvedené žalovaná navrhovala, aby súd platobný rozkaz zrušil a žalobu zamietol ako zjavne nedôvodnú.

10. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu, v replike predložil súdu špecifikáciu žalovanej sumy vo výške 600,- eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi čerpanými finančnými prostriedkami – debetné operácie za obdobie od septembra 2019 do októbra 2020, ktoré boli vo výške 6.991,39 eur a úhradami žalovanej započítanými na istinu – kreditné operácie vo výške 6.522,25 eur, z ktorých na istinu bola započítaná suma 6.391,39 eur, na poplatky 5,- eur a na riadny úrok suma vo výške 115,86 eur. K námietke žalovanej, že právny predchodca žalobcu pri poskytovaní úveru žalovanej nepostupoval v súlade s ustanovením § 7 ods. 1, 2, 16 až 20 zákona o spotrebiteľských úveroch, predložil súdu metodiku výpočtu limitu ukazovateľa schopnosti splácať úver, ktorú stanovilo Opatrenie NBS č. 10/2017, predložil súdu výpis zo Sociálnej poisťovne, v ktorej zisťoval príjem žalovanej, a výpis z úverového registra z Credit Bureau. Uviedol, že z predmetného úverového registra je zrejmé, že žalovaná nemala v čase podania žiadosti o úver žiaden úverový vzťah, teda v rámci výpočtu limitu ukazovateľa schopnosti splácať úver veriteľ počítal iba so splátkou novoposkytnutého úveru vo výške 30,- eur, čo predstavuje 5 % z poskytovaného úverového rámca vo výške 600,- eur. Vychádzal z príjmu žalovanej vo výške 600,- eur, podľa údajov zo Sociálnej poisťovne a podľa údajov žalovanej bral do úvahy životné minimum žalovanej a jedného vyživovaného dieťaťa.

11. Upríamal pozornosť súdu na skutočnosť, že pri posudzovaní žiadosti o úver bola v rámci mesačných nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb žiadateľa o úver braná do úvahy paušálna suma výdavkov vo výške 20% rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa a členov jeho domácnosti, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť v súlade s Opatrením. Veritelia nie sú povinný žiadať preukázanie konkrétnych mesačných výdavkov (napríklad faktúrami za telefón, bývanie a pod.). Uvedené nie je realizované z dôvodu zachovania transparentnosti, nakoľko v opačnom prípade by spotrebiteľovi postačovalo zatajiť existujúce výdavky na zlepšenie svojej platobnej kapacity. Žalobca preto zastáva názor, že uplatňovanie paušálnych výdavkov, v súlade s Opatrením a ZoSU, splňa predpoklady postupu s odbornou starostlivosťou. V závere žalovaný uviedol, že veriteľ postupoval v súlade so ZoSU a Opatrením, a riadne overil schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver, k čomu poukázal príkladom aj na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10CoCsp/20/2021 z 13.09.2022.

12. K replike žalobca predložil dôkazné listiny, a to informácie o klientovi z internetovej stránky z názvom informácie Credit Bureau, výpis zo Sociálnej poisťovne o čistom mesačnom príjme žiadateľa, výpis o identifikačných údajoch osoby.

13. Na návrh žalobcu v zmysle § 10 ods. 3 v spojení s § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní súd postúpil vec na ďalšie prejednanie tunajšiemu súdu, ktorý vo veci nariadil pojednávanie.

14. Na pojednávaní dňa 11. 3. 2024 žalobca bol neprítomný, svoju neúčasť do začiatku pojednávania neospravedlnil. Nakoľko predvolanie na pojednávanie bolo uňho vykázané, súd za použitia § 180 C.s.p. pojednával za jeho neprítomnosti. Písomné vyjadrenie žalobcu súd obdržal až po ukončení pojednávania, v ktorom žalobca uviedol, že netrvá na zvyšku nároku nad sumu 469,14 eur. Z uvedeného je zrejmé, že zo strany žalobcu nedošlo k účinnému čiastočnému späťvzatiu návrhu.

15. Žalovaná bola na pojednávaní zastúpená splnomocneným zástupcom Centrom správnej pomoci Košice v zastúpení G. C. C., ktorá navrhla, aby súd čiastočne žalobu zamietol, a to nad sumu 469,14 eur z dôvodov, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov. Uviedla, že žaloba žalobcu je z časti nedôvodná, keďže zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru vo forme povoleného prečerpania neobsahuje náležitosti v zmysle ustanovení § 9 ods. 2 písm. g/ v znení platnom v čase uzatvorenej zmluvy, a to podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby a referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorú je výška úrokovej sadzby naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby. V predmetnej úverovej zmluve je úroková sadzba dohodnutá v čl. II bode 2, kde sa píše – úroková sadzba s odkazom na čl. I je vo výške 19,50 % p. a. a banka má právo kedykoľvek meniť výšku úrokovej sadzby. V tomto texte nie je variabilná úroková sadzba vymedzená jasne a jednoznačne, keďže ju určuje jednostranne banka. Uvedené nezodpovedá citovanému paragrafu § 9 ods. 2 písm. g/, keďže z uvedeného bodu nie je jasné, v akých časových obdobiach môže dôjsť k zmene výšky úrokovej sadzby, aké sú podmienky vykonania jej zmeny, z akého dôvodu vlastne vôbec môže dôjsť k zmene úrokovej sadzby. Táto zmena teda nie je pre spotrebiteľa absolútne predvídateľná a nie sú vymedzené kritéria na frekvenciu prípadných možných zmien. V podstate na základe toho ustanovenia zmluvy by

si banka mohla meniť úrokovú sadzbu každý mesiac akokoľvek. Poukázala na obdobné rozhodnutia súdov, ktoré sa touto problematikou zaoberali, a to na rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 7Csp/74/2022, Okresného súdu Trenčín sp. zn. 20Csp/11/2022, v odôvodnení ktorých bol text v úverových zmluvách ako je uvedený v čl. II. bodu 2 posudzovanej úverovej zmluvy, považovaný za taký, ktorý nie je v súlade s § 9 ods. 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru. Z uvedeného dôvodu sa žalovaná nestotožňuje s výpočtom výšky žalovanej sumy tak, ako uviedol žalobca v replike, kde odpočítal uhradenú sumu vo výške 6.391,39 eur a nie sumu 6.522,25 eur.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

18. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia Zmluvy o pôžičke, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1, 2, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia Zmluvy o pôžičke, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia Zmluvy o pôžičke, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo odbornej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa

osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

24. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

25. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

26. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

27. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

28. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

29. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/, b/, d/, g/ zákona č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzavretia zmluvy 2. 8. 2016 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

30. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzavretia zmluvy 2. 8. 2016 ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

31. V tomto konaní posudzovaná zmluva o poskytnutí úveru, je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa všeobecných ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy.

32. Podľa dôkazných listín predložených žalobcom súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu Československou obchodnou bankou, a. s. Bratislava a žalovanou bola uzavretá dňa 30. 8. 2019 Zmluva o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB Pohoda pod č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa banka zaviazala dňom 26. 8. 2019 zriadiť a viesť pre majiteľa účtu bežný účet s možnosťou poskytnutia povoleného prečerpania s úverovým limitom 600,- eur, úrokovou sadzbou 19,50 % p. a., debetnou úrokovou sadzbou 25 % p. a., 5 % úrokom z omeškania ku dňu poskytnutia v % p. a. na dobu neurčitú s počiatkom čerpania od 30. 8. 2019, podľa bodu II. úroková sadzba bola dohodnutá podľa čl. 1, pričom v texte sa ďalej uvádza, že banka má právo kedykoľvek vymeniť výšku úrokovej sadzby, pričom každú zmenu výšky úrokovej sadzby banka oznámi dlžníkovi písomne vo výpise z účtu.

33. Podľa žalobcom predloženej špecifikácie žalovanej sumy súd zistil, že žalovaná realizovala výber kartou plus platby kartou a odchádzajúce platby z účtu vo výške 6.991,39 eur, čiže čerpala uvedenú sumu, a to za mesiace od septembra 2019 do októbra 2020 vo výškach, ako je uvedené žalobcom v špecifikácii žalovanej sumy v časti debetné operácie. p Z prečerpanej sumy zaplatila, teda žalobcovi vrátila sumu 6.522,25 eur, čo vyplýva z platobnej histórie. Žalobca preto z úhrad žalovanej započítal na istinu sumu 6.391,39 eur, na poplatky 5,- eur, na riadny úrok 115,86 eur a na úroky z omeškania 0,00 eur. Postúpená istina tak predstavuje rozdiel medzi čerpanými finančnými prostriedkami a úhradami žalovanej započítanými na istinu vo výške 600,- eur (6.991,39 eur – 6.391,39 eur). Nakoľko dňa 12. 9. 2022 došlo k postúpeniu tejto pohľadávky z pôvodného právneho predchodcu na žalobcu vo výške 600,- eur, žalobca sa domáha zaplataenia tejto sumy s príslušnými úrokmi z omeškania.

34. Žalovaná v odpore z dlžnej sumy uznala nárok len čo do sumy 468,33 eur a v záverečnom vyjadrení čo do sumy 469,14 eura to z dôvodu, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko neobsahuje náležitosti podľa §9 ods. 2 písm. g citovaného zákona. Následne teda, aj keď žalobca si v konaní uplatňuje len istinu, je potrebné od nej odpočítať účtovné platby úrokov a poplatkov v zmysle platobnej histórie, a to sumu 115,86 eur, ktorá bola započítaná na riadny úrok a sumu 5,- eur, ktorá bola započítaná na poplatky za úver.

35. Súd na základe preskúmania predmetnej zmluvy zistil, že táto neobsahuje jednotlivé náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. Úroková sadzba v zmluve bola síce uvedená vo výške 19,50 % ročne, ale z bodu II. zmluvy, ako aj z obchodných podmienok vyplýva, že úroková sadzba je variabilná, nakoľko podľa zmluvného dojednanja (bod II. zmluvy – úročenie a poplatky) banka má právo kedykoľvek meniť výšku úrokovej sadzby. Súd konštatuje, že takéto vymedzenie podmienok, za ktorých môže dôjsť k zmene úrokovej sadzby je nedostatočne vymedzené, neurčité, čo umožňuje banke prakticky svojvoľne pristúpiť k zmene dohodnutej úrokovej sadzby, čo je v rozpore s § 9 ods. 2

zákona č. 129/2010 Z. z. Súd preto uzatvoril, že v zmluve nebola táto náležitosť riadne dohodnutá, nie je v súlade s citovaným zákonným ustanovením, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru.

36. Súd sa nestotožnil s námietkou žalovanej, ktorú uviedla len v odpore, v záverečnom prejave na tuto už neodkazovala/ a to že predmetný spotrebiteľský úver nespĺňa náležitosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko právny predchodca žalobcu nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri skúmaní bonity žalovanej pri uzatváraní úverovej zmluvy.

Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ustanovení § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa. Nepochybne kľúčová je povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 Z. z. a tieto porovnávať so známymi, alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018). Overovanie bonity žalovaného iba na podklade informácií poskytnutých žalovaným v žiadosti o poskytnutie úveru bez overenia reportu zo Sociálnej poisťovne a prostredníctvom Spoločného registra bankových informácií a podobne, nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou (viď rozhodnutie KS Prešov sp. zn. 2CoCsp/20/2020 z 23. 9. 2020).

37. Ako vyplýva z odôvodnenia návrhu, ako žalobca, tak aj právny predchodca mal vedomosť o tom, že na žalovanú dňa 19. 5. 2018 bol vyhlásený konkurz, takže úver jej bol poskytnutý rok potom, ako bola žalovaná oddĺžená, pričom súčasťou oddĺženia boli aj jej bankové a nebankové úvery. Podľa ustanovení § 2 ods. 5 opatrenia Národnej banky Slovenska č. 10/2017 v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy je veriteľ povinný pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver brať do úvahy dobu, na ktorú sa úver poskytuje, za splnenia ďalších podmienok, a to príjem spotrebiteľa, výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb. Z uvedeného teda vyplýva, že skutočnosť, že na žalovanú bol v roku 2018 vyhlásený konkurz, nemá priamy vplyv na posudzovanie bonity žalovanej pri poskytovaní úveru z 30. 8. 2019.

Právny predchodca žalobcu pri zisťovaní bonity žalovanej postupoval správne a použil metodiku výpočtu limitu ukazovateľa schopnosti žalovanej splácať úver, a to za použitia dostatočných informácií. Existenciu záväzkov spotrebiteľa si veriteľ overil dopytom do úverového registra, k čomu predložil dôkaznú listinu – informácie z Credit Bureau, ktorý je jedným z spoločných registrov bankových informácií, z ktorého je zrejmé, že žalovaná nemala v čase podania žiadosti o úver žiaden iný úver. Tak isto si veriteľ správnym spôsobom overil výšku príjmu žalovanej, nielen podľa jej písomného vyjadrenia v žiadosti, ale aj dopytom do Sociálnej poisťovne, podľa ktorého akceptoval čistý príjem žalovanej vo výške 600,- eur. Správne postupoval aj pri zisťovaní nákladov na zabezpečovanie základných životných potrieb, kedy bral do úvahy aj tú skutočnosť, že žalovaná býva v spoločnej domácnosti s ďalšou plnoletou osobou, že je rozvedená. Zo žalobcom predloženého písomného dôkazu – Metodiky výpočtu limitu ukazovateľa schopnosti splácať úver, súd má zato, že žalobca dostatočne posúdil a porovnal mesačné príjmy žalobkyne s výdavkami, nakoľko výdavky žiadateľa sú z výpočtu metodiky zrejmé. V danom prípade bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu mal k dispozícii doklady o príjme žalovanej (potvrdenie o príjme zamestnávateľa) a doklady o výdavkoch žalovanej.

38. Nie je teda pravdivé tvrdenie žalovanej v odpore, že právny predchodca žalobcu pri poskytovaní predmetného úveru nepostupoval s dostatočnou obozretnosťou, že nenahliadol do údajov z úverového registra, čím mal hrubo porušiť povinnosti poskytovateľa úveru a čím ju mal dostať do situácie, v ktorej mala byť pred oddĺžením. V zmysle opatrenia NBS č. 10/2017, ako správne uvádza žalobca, nie je povinnosťou žiadať preukázanie konkrétnych mesačných výdavkov od klienta, napr. faktúrami za bývanie, stravu, telefón a podobne. Že právny predchodca žalobcu správne postupoval pri zisťovaní bonity žalovanej a posudzovaní jej schopnosti splácať úver, svedčí aj tá skutočnosť, že žalovaná zo spotrebovanej sumy 6.991,39 eur bola schopná mesačne v splátkach po 30,- eur predmetný úver splácať. Zaplatila poskytovateľovi úveru úhradu vo výške 6.522,25 eur. Ako vyplýva zo žaloby dlhuje už len sumu vo výške 600,- eur. Už tento samotný fakt je dôkazom toho, že žalobca sa pri posudzovaní bonity žalovanej nemýlil, postupoval v súlade s § 7 ods. 16 a nasl. Zákona o spotrebiteľských úveroch.

V závere teda súd konštatuje, že predmetný spotrebiteľský úver nie je bezúročný a bez poplatkov následkom porušenia § 7 ods. 1, 2 v spojení s § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.

39. Súd na základe vykonaného dokazovania má zato, že úver je bezúročný a bez poplatkov, pre rozpor s § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z., a teda žalovaná je povinná vrátiť žalobcovi sumu vo výške 469,14 eur (dlžná suma 600,- eur po odpočítaní právny predchodcom započítanej sumy 115,86 eur na riadnom úroku a sumy 5,- eur na poplatkoch). V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú..

40. Podľa § 232 ods. 4 C.s.p. ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

41. Žalovaná prostredníctvom splnomocneného zástupcu s povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 469,14 eur súhlasila, avšak žiadala, aby jej súd umožnil tento dlh splácať v mesačných splátkach po 30,- eur. Odôvodnila to tým, že je rozvedená, býva v mestskom byte v podnájme, za čo mesačne uhrádza 120,- eur Mestu Spišská Nová Ves, platby za elektrinu vo výške 25,- eur, ďalšie platby spojené s inkasom, a to televízia, internet, telefón spolu vo výške 55,- eur a má zvýšené výdaje na lieky, takže na vyžitie jej mesačne zostáva len životné minimum. Toho času je práceneschopná, poberá nemocenský príspevok vo výške 528,- eur. Dňa 13. 2. 2024 uzavrela dohodu o skončení pracovného pomeru u zamestnávateľa C. H., I. F. D. E. F.. Po preukázaní majetkových, sociálnych a osobných pomerov žalovanej, súd vyhovel jej žiadosti a povolil jej splácať dlžnú sumu s príslušenstvom v mesačných splátkach po 30,- eur v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia.

42. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

43. S účinnosťou od 01.02.2013 je výška úrokov z omeškania určená nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. tak, že výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Úroky z omeškania boli žalobcovi priznané v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka poukazujúc na vládne nariadenie č. 87/1995 Zb. omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej istiny a to tak ako to požadoval žalobca počnúc od 13. 9. 202 do zaplatenia.

44. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

45. Žalobca mal v konaní čiastočný úspech, preto mal nárok na náhradu trov konania v závislosti od rozsahu jeho úspechu v konaní, od žalovanej požadoval náhradu trov konania.. Po zistení majetkových, osobných a sociálnych pomerov žalovanej tak, ako je uvedené v bode 41. súd vzal za preukázané, že u žalovanej sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré ju súd k náhrade trov konania voči žalobcovi nezaviazal. Nakoľko žalobca nie je fyzickou osobou, súd má zato, že nepriznanie trov konania nebude mať likvidačný dopad na jeho finančnú situáciu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.